

การพัฒนาแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ มงคล ใบแสง

โรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่, สังกัดเทศบาลนครเชียงราย กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น

* Corresponding author. E-mail address: mongkolb48@gmail.com

Received: xx January 2022; Revised: xx January 2022; Accepted: xx December 2022

Abstract

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหาร สถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษา และ 4) ประเมินผลรูปแบบการบริหารงานสถานศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวิธีดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย และขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ซึ่งเริ่มดำเนินการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2565

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย มีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการและเหตุผล องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ องค์ประกอบที่ 3 รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย องค์ประกอบที่ 4 กลไกการบริหารงาน และองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ที่พัฒนาขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อนำไปทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 และประเมินผลการใช้รูปแบบจากผู้เกี่ยวข้อง โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

Keywords : รูปแบบการบริหาร, การเรียนรู้ในวิถีใหม่, ยกระดับคุณภาพการศึกษา

Introduction

โรงเรียนเป็นองค์การทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาโดยมีเจตนารมณ์ที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาคนในศตวรรษที่ 21 ให้มีทักษะการเรียนรู้ การอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณได้ มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการคิดแก้ปัญหา ทักษะด้านการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการทำงานและมีความรอบรู้ พัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย มีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคมเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม โดยปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การพัฒนาคนให้ประสบความสำเร็จและมีคุณภาพ คือ การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้

ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีแหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีระบบ และกลไกการวัด การติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ (ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย, 2560); (อัจฉรา นียามาภา, 2561) การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและคุณภาพ ดังจะเห็นได้จาก รายงานการวิจัย รายงานสภาวะการศึกษาไทย แนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการ ที่ได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุการ ปฏิรูปการศึกษาของไทยที่ไม่สามารถไปถึงคุณภาพได้นั้น มีสาเหตุสำคัญสรุปได้ดังนี้ 1) โครงสร้างการบริหารจัดการ การศึกษาเป็นแบบรวมศูนย์ 2) การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลต่อการบริหารจัดการ 3) ระบบการศึกษาไม่เอื้อต่อการ สร้างความรับผิดชอบ (Accountability) ทั้งในส่วนของทบทวนระบบประเมินผลโรงเรียนและครู และระบบ การเงินเพื่อการศึกษา 4) แนวคิดวัฒนธรรมที่มีต่อระบบการศึกษาของคนไทยที่มุ่งเน้นการทดสอบแบบท่องจำ วัฒนธรรมการศึกษาเพื่อการแข่งขัน การประกวด การประเมิน รวมถึงการประเมินของสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลนำ ชื่อเสียงมาสู่ครู ผู้บริหาร และโรงเรียน 5) หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ สื่อ และเทคโนโลยีไม่สอดคล้องกับการพัฒนา ทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เด็กไทยมีชั่วโมงเรียนมาก จำนวนวิชามาก และมีสัดส่วน ชั่วโมงต่อวิชา เรียนหลักอาจยังไม่เหมาะสม และ 6) ระบบการพัฒนาผู้บริหาร ครู และ บุคลากรทางการศึกษา พบว่า ยังไม่มีการ ประเมินสมรรถนะตามวิชาชีพที่แท้จริง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ที่จะพัฒนา ผู้เรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (มนต์นภัส มโนการณ, 2561)

เนื่องจากทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันที่ซับซ้อน ซึ่ง ประกอบด้วยทักษะที่หลากหลายและแตกต่างกันไป เช่น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ และเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เน้นทักษะทางด้านเทคโนโลยี รวมทั้งมีทัศนคติและค่านิยมที่พึงประสงค์ อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่ ทักษะการคิดที่ซับซ้อน ทักษะการเรียนรู้และทักษะการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการท่องจำ (Saavedra and Opfer, 2012 : 5) การจัดการศึกษามีบทบาทหน้าที่หลักในการเตรียมคนที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เท่าทันกับกระแสความเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงต้อง เปลี่ยนแปลงทัศนคติจากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (Tradition Paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (New Paradigm) ที่เป็นการเรียนรู้เพื่อชีวิต สามารถนำทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) ผู้บริหารจึงควรมีแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น และ สอดคล้องกับแนวทางการบริหารของหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งมีแนวทางในการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558) โดยต้องแสวงหาแนวทางจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับองค์หรือกลไก ต่าง ๆ ในชุมชนและในสังคม นั่นคือ การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning : PBL) ที่บรรจบเข้ากับ การเรียนรู้แบบ “สถานที่เป็นฐาน” (Place-Based Learning : PBL) เรียกว่า การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning : CBL) นั่นเอง (วิจารณ์ พานิช, 2557) ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนการสอน แบบเดิม กล่าวคือ การเรียนรู้แบบเดิมผู้เรียนรับการถ่ายทอดจากครูโดยตรง (Reception Learning) ในขณะที่การ เรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบ (Discovery Learning) มีการวิเคราะห์การประเมิน และ การแก้ปัญหา โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ (มณฑล จันทร์แจ่มใส, 2558) เพื่อส่งเสริม สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมาส่งผลต่อ วิธีชีวิตคนไทย ทำให้เกิดรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากอดีตตามวิถีความปกติใหม่ (New Normal) ซึ่งส่งผล กระทบกับระบบการศึกษาทำให้สถานศึกษาต้องปรับตัวเปลี่ยนวิถีคิดใหม่ให้สอดคล้องกับความปกติใหม่ที่เกิดขึ้น การเสริมสร้างทักษะทางด้านการใช้งานเทคโนโลยีที่เหมาะสม ถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในวิถีใหม่ ที่ต้อง ปรับการจัดการศึกษาในยุคนี้จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในทุก ๆ สถานที่ เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น และเกิดการโต้ตอบมากยิ่งขึ้น ด้วยการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน (อัญญาณภัส วิรัตน์เกษม, 2564) นอกจากการพัฒนาการเรียนผ่านกระบวนการทางการศึกษาแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่างๆ

ที่เกิดกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคน จนนำไปสู่การเกิดปัญหาและสภาวะวิกฤติทางสังคม ดังนั้น ทุกภาคส่วนต้องพัฒนาตนเองให้ทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และต้องเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคตที่เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบพลิกผันที่รวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลให้การดำรงชีวิตเป็นวงจรของความเป็นปกติใหม่ (New Normal) อย่างไม่มีที่สิ้นสุด กล่าวคือ เมื่อวิกฤตการณ์ใดเกิดขึ้นย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็นอยู่เดิมให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงนั้นจากความเป็นปกติเดิมสู่ความเป็นปกติใหม่เสมอ (สุพริศร์ สุวรรณิก, 2564)

ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาในวิถีใหม่ (New Normal) ต้องให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 กำหนดค่าให้ กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น บทบาทของสถานศึกษาจึงมีหน้าที่หลักในการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมงานทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคลากร และงานบริหารทั่วไป ให้เกิดความสอดคล้องกับสังคมในยุคปัจจุบัน เพื่อบรรลุเป้าหมายของการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ คือ มุ่งสร้างคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน มีคุณธรรมจริยธรรมตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยรัฐบาลมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลักสามประการ คือ พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา และมีกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษาสี่ประการ คือ พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน ทั้งในเชิงสถาบัน ระบบโครงสร้างของสังคมให้เข้มแข็งสามารถเป็นภูมิคุ้มกันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2555)

โรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ เป็นโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงราย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรคู่ขนานร่วมกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ มาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙ โดยเน้นการพัฒนานวัตกรรมและกระบวนการเรียนรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีวิชาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาเพิ่มเติม ได้แก่ Math Science และ Phonics ที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ สามารถบูรณาการกับชีวิตจริงของผู้เรียน และใช้แนวการสอนตามแบบโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการใช้สื่อทำมือและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน มุ่งหวังพัฒนาให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ ทักษะ ปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงน้อมนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตประจำวันที่จะพัฒนาศักยภาพและทักษะด้านวิชาการของผู้เรียนตามมาตรฐานสากลที่บูรณาการกับชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ตระหนักถึงการยกระดับคุณภาพการศึกษา จึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้โรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงได้นำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงการบริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

Methods and Materials

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่
4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา (Research : R1) โดยดำเนินการ 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

1. ขั้นตอนดำเนินการ

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา แนวคิดการบริหารคุณภาพด้วยวงจรเดมมิ่ง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในวิถีชีวิตใหม่ และแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

1.2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.3 สังเคราะห์องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน คณะครู จำนวน 20 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 487 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน คณะครู จำนวน 20 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน โดยเก็บข้อมูลจากประชากร และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 215 คน โดยเทียบจำนวนประชากรทั้งหมด กับตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert)

3.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี สังเคราะห์องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ของการดำเนินการของการบริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย แล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม จากนั้นสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย โดยดำเนินการดังนี้

1) สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(rating scale) ใหญ่เลือกตอบ 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ ตามกรอบแนวคิดการวิจัย

2) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

3) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา

4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับครูโรงเรียนในเขตเทศบาลเชียงราย จำนวน 20 คน

5) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบสอบถาม (try out) ไปตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตร Cronbach's alpha coefficient (Cronbach, 1970)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชุมครู และผู้ปกครอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย และขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วจะนำเสนอรูปตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง และวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีจัดลำดับความสำคัญแบบและหาผลต่างโดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified})

ตอนที่ 2 ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของโรงเรียนต้นแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของสถานศึกษาที่มีผลงานด้านการบริหารสถานศึกษาที่เป็นเลิศ ระหว่างปี พ.ศ. 2561–2563 อย่างต่อเนื่อง จำนวน 3 โรงเรียน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ 1) โรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น 2) โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีเกิด และ 3) โรงเรียนเทศบาล 2 หนองบัว

1. ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน และรองผู้อำนวยการ โรงเรียนละ 1 คน จากสถานศึกษาที่มีผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (Best Practice) รวมทั้งสิ้น 6 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

2.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) สร้างเป็นข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์

2) นำข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์ที่สร้างได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ สำนวนภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย พิจารณาความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์ กับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ ในขั้นตอนนี้ใช้การวิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC : Index of Congruence) โดยผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .60 ขึ้นไป

4) ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ให้ข้อมูลและสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการจดบันทึก ใช้เครื่องบันทึกเสียงและกล้องถ่ายภาพ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของโรงเรียนต้นแบบด้านการบริหารสถานศึกษา จากการศึกษาสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา (Development : D1)

1. ขั้นตอนดำเนินการ

1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา และพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษา

1.2 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลสารสนเทศที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 มากร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

1.3 นำร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย เบื้องต้น เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อให้ข้อเสนอแนะ โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1.4 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบประเมินร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

2.3 คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ปรึกษาร่างรูปแบบการบริหารฯ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) และประเมินรูปแบบการบริหารฯ ด้วยแบบประเมินที่สร้างขึ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลที่ได้ออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จนได้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ฉบับสมบูรณ์ สำหรับนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษา (Research : R2)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย มาทดลองใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลหลังการทดลอง (One Group Post-test Only) และจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากเอกสารสำคัญ เพื่อถอดบทเรียนการปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนดำเนินการ

1.1 ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงแก่รองผู้อำนวยการ คณะครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ ทราบวิธีการดำเนินการตามคู่มือการใช้รูปแบบฯ และวิธีการประเมินผลหลังเสร็จสิ้นการทดลอง

1.2 ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตามคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

1.4 วิเคราะห์ผลการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมเชิงเนื้อหาของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย สำหรับรองผู้อำนวยการ ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมเชิงเนื้อหาของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาฯ กับผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน คณะครู จำนวน 20 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน โดยเก็บข้อมูลจากประชากร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารฯ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลที่ได้ออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณนำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาผลการประเมินรูปแบบการบริหารสถานศึกษา (Development : D2)

ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย และประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งประเมินโดยผู้ที่เกี่ยวข้องหลังจากที่ได้ทดลองใช้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน ในปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการ

นำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ไปสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบกับผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน คณะครู จำนวน 20 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 487 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน คณะครู จำนวน 20 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน โดยเก็บข้อมูลจากประชากร และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 215 คน โดยเทียบจำนวนประชากรทั้งหมด กับตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และให้ข้อเสนอแนะต่อของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน โดยผู้วิจัยดำเนินการนัดหมายวัน เวลาและสถานที่ เพื่อนำแบบประเมินฯ ไปเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมกับการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประเด็นไหนที่มีค่าเฉลี่ยสูง แสดงว่าเรื่องนั้นมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์กับการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

5.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบฯ ให้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย โดยใช้วิธีหาค่าร้อยละ และบรรยายประกอบตาราง ตามคะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประเด็นไหนที่มีค่าเฉลี่ยสูงแสดงว่าเรื่องนั้นมีความความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

Results

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วย “PARTNER Model” ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา

1. กรอบแนวคิดการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1 การบริหารโรงเรียน ยึดตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย การบริหารงาน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

1.2 คุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยอาศัยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้านนโยบายการยกระดับคุณภาพโรงเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นโยบายของรัฐบาลด้านการศึกษา ด้านทักษะ

แห่งอนาคตใหม่ การศึกษาในศตวรรษที่ 21 และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และพัฒนากรอบคุณภาพการศึกษา โดยเน้นคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพิจารณาจากผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) และ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านทักษะชีวิต และด้านสุขภาพกาย

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านตามขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารวิชาการ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านตามคุณภาพการศึกษา พบว่า การปฏิบัติเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติในระดับมากทุกด้าน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้านตามขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป รองลงมาคือ ด้านการบริหารงบประมาณ การบริหารวิชาการ และการบริหารงานบุคคล ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านตามคุณภาพการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติมากที่สุดทุกด้าน และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการบริหารวิชาการ รองลงมาคือ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามคุณภาพการศึกษา พบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงกว่าด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารงาน

การบริหารสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความสำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
ด้านการบริหารวิชาการ	3.75	0.74	มาก	4.65	0.53	มากที่สุด	0.234	1
ด้านการบริหารงบประมาณ	3.82	0.76	มาก	4.62	0.53	มากที่สุด	0.232	2
ด้านการบริหารงานบุคคล	3.80	0.79	มาก	4.67	0.57	มากที่สุด	0.221	3
ด้านการบริหารทั่วไป	3.74	0.74	มาก	4.71	0.50	มากที่สุด	0.217	4
รวม	3.77	0.75	มาก	4.66	0.53	มากที่สุด	0.226	

ตารางที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ จำแนกตามคุณภาพการศึกษา

คุณภาพการศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความสำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.72	0.73	มาก	4.67	0.54	มากที่สุด	0.238	1
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	3.84	0.76	มาก	4.69	0.52	มากที่สุด	0.211	2
รวม	3.78	0.74	มาก	4.68	0.53	มากที่สุด	0.224	

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และจากตารางที่ 1 พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในด้านการบริหารวิชาการ มีความต้องการจำเป็นในระดับมากที่สุด โดยมีค่าดัชนี PNI = 0.234 และตารางที่ 2 พบว่า คุณภาพการศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความต้องการจำเป็นในระดับมากที่สุด โดยมีค่าดัชนี PNI = 0.238

3. ผลการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา จากสถานศึกษาที่มีผลงานด้านการบริหารสถานศึกษาที่เป็นเลิศ ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 อย่างต่อเนื่อง เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาล 7 ผังหมื่น, โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีเกิด และโรงเรียนเทศบาล 2 หนองบัว โรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี 3 โรงเรียน ได้เสนอแนวทางการบริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา มีองค์ประกอบสำคัญสรุปได้ดังนี้

3.1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

3.2 กระบวนการบริหารอย่างมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.3 เงื่อนไขความสำเร็จ คือ ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความเป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องให้ความร่วมมือดำเนินการอย่างจริงจัง และนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

1. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ด้วยนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดการบริหารงานคุณภาพของเดมมิง (Deming Cycle : PDCA) มาใช้ร่วมกับการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ทำให้ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความพึงพอใจในประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ องค์ประกอบที่ 3 ระบบกลไก องค์ประกอบที่ 4 วิธีการดำเนินงาน 7 ขั้นตอน ที่เรียกว่า “PARTNER Model” ขั้นที่ 1 นำนโยบายสู่การวางแผนงานอย่างมีส่วนร่วม (Policy/Plan/Participated) ขั้นที่ 2 รวบรวมปัญหา และแนวทางแก้ปัญหา (Access for Action) ขั้นที่ 3 ดำเนินการตามแผนที่ยืดหยุ่นได้ (Run and Resilience) ขั้นที่ 4 สร้างพลังความเชื่อมั่นทางวิชาการแก่สังคม (Trust) ขั้นที่ 5 ปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตใหม่ (New normal) ขั้นที่ 6 จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Environment) ขั้นที่ 7 สรุปผลการจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาปรับปรุงต่อไป (Reporting) และองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

2. ผลตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าโดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

ผู้บริหารสถานศึกษาได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยปรับนโยบายของโรงเรียนให้เป็นนโยบายเชิงรุก ดำเนินการบริหารด้วย “PARTNER Model” ผู้บริหารอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมหรือการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ครูผู้สอนร่วมพลังวิเคราะห์วางแผน หาแนวทางในการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสื่อที่หลากหลาย รวมทั้งปรับวิธีสอนให้เป็น Active Learning เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งการปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามศักยภาพของนักเรียน ส่งเสริมให้ครูสอนเพิ่มเติม ทำวิจัยในชั้นเรียน และการดิว้นักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ครูประจำชั้นมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลช่วยเหลือ และสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งผู้ปกครองมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย เมื่ออยู่ที่บ้าน หลังการทดลองใช้รูปแบบได้ให้ครูประเมินความเหมาะสมเชิงเนื้อหาของรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีผลการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 อยู่ในระดับดีมาก

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย พบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย พบว่า มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลจากการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ ส่งผลให้คะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศทุกกลุ่มสาระ

Discussion

ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาสู่การอภิปราย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมพบว่าสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาพปัจจุบันทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ ยังต้องได้รับการพัฒนาในทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพร ปุ่มสีดา, ชญาพิมพ์ อูสาโท และพัทธวี ศิริบรรณพิทักษ์ (2564) ที่ได้ศึกษาการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหา 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารงาน พบว่า การบริหารวิชาการมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด สอดคล้องกับ Hoy and Miskel (2007) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ถือเป็นแก่นของการบริหารโรงเรียน และถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ผู้บริหารควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก และถือเป็นเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน

2. รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ระบบกลไก วิธีการดำเนินงาน 7 ขั้นตอน ที่เรียกว่า “PARTNER Model” และเงื่อนไขความสำเร็จ และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบโดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสังเคราะห์ได้องค์ประกอบของรูปแบบ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จึงได้รูปแบบจากข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดำรงค์ บุญกลาง และคณะ (2560) ที่ได้พัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือ และงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ โพธิ์เกตุ (2564) ได้เสนอรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาสู่โรงเรียนคุณภาพของโรงเรียนบ้านดอนแยง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 และผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. จากการทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย พบว่า โรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ มีผลการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พายุ วรรัตน์ (2560) ที่พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่คุณภาพอาเซียนของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมของครูทั้งโรงเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครูโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ ทำวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

4. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในวิถีใหม่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ สังกัดเทศบาลนครเชียงราย อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาข้อมูลไปสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำไปผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ จึงได้รูปแบบที่เป็นข้อมูลมาจากข้อมูลเชิงคุณภาพและมีแนวปฏิบัติที่ดีเหมาะกับบริบทของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อร่าม วัฒนะ (2561) ที่พบว่ารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

Conclusion and Suggestions

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบริหารวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะจากการวิจัยพบว่าการบริหารวิชาการมีความต้องการจำเป็นสูงสุดและเป็นงานที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. โรงเรียนควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง
3. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน โรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียน

Acknowledgments

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยการร่วมพลังครูโรงเรียนเทศบาล 8 บ้านใหม่ ขับเคลื่อน “PARTNER Model” เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ด้วยใจรักในวิชาชีพครูอย่างแท้จริง ผู้วิจัยขอขอบคุณครู และผู้ปกครองนักเรียนทุกท่านที่ให้เกียรติและสนับสนุนทุกกิจกรรมให้สำเร็จราบรื่นเป็นอย่างดี

References

- ดำรงค์ บุญกลาง และคณะ. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือ. JOURNAL OF NAKHONRATCHASIMA COLLEGE Vol.11 No.2 May – August 2017.
- ทองศักดิ์ โพธิ์เกตุ. (2564). รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาสู่โรงเรียนคุณภาพของโรงเรียนบ้านดอนแยง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม 2564.
- ทัศนพร ปุ่มสีดา, ชญาพิมพ์ อุสาโท และพฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2564). การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 49 ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน 2564.
- ธัญญ์ณภัส วิรัตน์เกษม. (2564). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมด้านพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมในวิถีชีวิตความปกติใหม่ (New Normal) ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโพธิ์ จังหวัดชลบุรี. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล. 7(2). 114-127.
- ธีรศักดิ์ อุปไมยอติชัย. (2560). พื้นฐานการจัดการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พายุ วรรัตน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่คุณภาพอาเซียนของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มนต์นภัส มโนการณ. (2561). การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานกับการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 19(1), 1-15.
- มณฑล จันทร์แจ่มใส. (2558). โครงการถอดชุดประสบการณ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน : กรณีศึกษาการบูรณาการการจัดการเรียนรู้วิชาออกแบบสถาปัตยกรรมกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร. 10(1), 143-156.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- สุพริศร์ สุวรรณิก. (2564). โลกจะเปลี่ยนไปอย่างไรหลังโควิด-19 จบลง?. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/article/Page/Article_30Mar2020.aspx
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). การขับเคลื่อนการศึกษามัธยมศึกษาไทย 4.0 เพื่อการมีงานทำแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- อร่าม วัฒนนะ. (2561). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อัจฉรา นิยมภา. (2564). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาวิถีใหม่สู่คุณภาพการศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบทที่เปลี่ยนแปลง. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (ก.ค. –ธ.ค.) 2564.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2007). *Educational administration: Theory, research and practice* (6th ed.). McGrawHill.
- Saavedra, A. R. and Opfer, V. D. (2012, April). *Teaching and learning 21st century skills : Lessons from the learning sciences*. Asia Society, Retrieved on June 15, 2018, from <https://asiasociety.org/education/teaching-and-learning-21st-century-skills>.